

[Egon Jensen]

jeg tror nok, det hører til sjældenhederne. Og når hr. Henrik Toft siger, at man præger tallene, er jeg overbevist om, at ligegyldigt om tallene er ens, er der noget, der for mig er afgørende, og det er, at kvaliteten og opfølgningen er bedre, når det drejer sig om offentlig tandpleje.

Og så bare den lille bemærkning til hr. Henrik Toft, der sagde, at man skulle have et godt gebis for at kunne bide fra sig, at jeg mener, man skal have nogle gode tænder, så bider man endnu bedre fra sig i hvert fald.

Så vil jeg sige til fru Aase Olesen, at der er et gammelt ord, der siger, at den, man elsker, tugter man. Det tør jeg slet ikke bruge i denne forbindelse. Jeg tror slet ikke, det har noget med dette at gøre. Men jeg forstår simpelt hen ikke fru Aase Olesens bemærkning om, at 179 medlemmer af dette ting inklusive hr. Egon Jensen er enige. Jeg går ud fra, at fru Aase Olesen har en vældig god opfattelsesevne og ikke kan have undgået at se, med hvilken varme jeg netop er gået ind for at få løst disse problemer omkring tandplejen, ikke bare for børn, men også for voksne, så derfor synes jeg nok, bemærkningen kunne have været sparet.

Så siger man, at cirkulæret fra indenrigsministeriet ikke er i overensstemmelse med loven. Det er mig, der er ansvarlig for dette cirkulære, og det er en alvorlig anklage over for indenrigsministeriet, at det har vildledt sin minister i et forsøg på at gå videre, end loven byder. Derfor vil jeg da meget gerne have lejlighed til at se på det. Jeg synes bare, det er en bemærkning, som man godt kunne have været foruden, og det må i hvert fald uddybes meget tydeligt, når man fortæller, at indenrigsministeriet går med løs snak og prøver at overfortolke loven.

Så er der endelig spørgsmålet om selvstyre i kommunerne. Det er ligesom med nærdemokratiet. Man vil gerne have det lille samfund, men man kører i supermarkedet, når man skal købe ind, og så kvæler man nemlig købmanden.

Når det drejer sig om selvstyre for kommunerne, er jeg også på den bov, men ikke længere, end at der skal være visse normer, som skal være opfyldt, for at selvstyret kan fungere, også i henseende til børnene. Og når man taler så varmt og inderligt i denne situation, må fru Aase Olesen lige erindre sig, at det drejer sig om 10-15 pct. af børnene, der

skal ind under selvstyret, medens de andre åbenbart ikke kommer det, for dér er situationen jo rettet op.

Og så endelig en bemærkning til hr. Pilgaard Andersen, der taler om hetzen mod de privatpraktiserende tandlæger. Hvem har egentlig hetzet mod privatpraktiserende tandlæger? Den tidligere formand for Dansk Tandlægeforening, hr. Reibel, der har en privat praksis, gik varmt ind for offentlige børnetandklinikker. Og det, jeg sagde herfra, var – med al respekt for privatpraktiserende tandlæger – at mulighed for at gøre det arbejde, som de offentlige tandklinikker gør, har de ikke. Det var, hvad jeg sagde om det.

Henrik Toft (V):

Venstre prioriterer indsatsen på dette område meget højt. Det gav jeg også udtryk for i mit første indlæg, og det er selvfølgelig ud fra en forudsætning om, at indsatsen er i orden, at vi kan gå ind for dispensationstændplejen.

Dermed har jeg faktisk også svaret fru Aase Olesen på det spørgsmål, hun stillede mig, om venstre nu igen ville gå de privatpraktiserende tandlægers ærinde. Med henvisning til afvisningen af fremskridtspartiets forslag mener jeg, at jeg helt klart har accepteret, at der skal være såvel privatpraktiserende som skoletandlæger i dette land, men jeg vil anse det for en ulykke, hvis vi ikke havde privatpraktiserende tandlæger, sådant at hele området blev nationaliseret, som også fru Aase Olesen tog afstand fra.

Til hr. Egon Jensen vil jeg gerne sige tak for oplysningen om forskellen på gebis og tænder. Det er da netop for at sikre, at flest muligt bliver fri for at gå med gebis, at vi vil være med til at sikre tandsundheden. Det kan så diskuteres, om der måske for mit eget vedkommende mangler nogle visdomstænder, men det er jo en anden sag.

Ellers skal jeg sige mange tak for den store tilslutning, der har været til venstres forslag, og jeg håber bestemt, at vi gennem udvalgsarbejdet må nå frem til, at kommunerne kan have sikkerhed for, at det også efter 1985-86 kan lade sig gøre at få børnenes tænder behandlet på privatpraktiserende tandlægers klinikker. Det kunne vi jo ikke få indenrigsministerens tilsagn om her i dag, men jeg håber, det må lykkes lidt længere